

Urbanización

«ELS AMETLLERS»

*Magníficas piscinas con estación
depuradora.*

Espléndidas panorámicas

Clima ideal durante todo el año.

Especial modalidad de venta a plazos.

TANCANT AMB EL FAROL VERMELL

EL NOSTRE MON

L'alegria de viure

...«Deixa'l que avui té mala diada!»
...«Noia, passes una temporadeta
que no se't pot dir pas res!»
...«És inútil, no se'n treurà gran
cosa!»
...«Mira, no m'amoinis, perquè por-
to una lluna que no aguanto a
ningú»

I com aquestes, expressions molt semblants freqüentment les diem o bé les sentim, mostra ben palpable que massa sovint ens sentim descontents de la vida, dels aconteixements; de la nostra intervenció, o la dels altres, en els mateixos.

Certament que viure és cada vegada més difícil:

La convivència entre els diferents membres d'una família;

la comprensió entre empresaris i treballadors;

les relacions entre noi i noia;

la coordinació entre salaris i preus;

el tracte entre els veïns d'un mateix carrer, que a vegades aplega a persones de tota la geografia espanyola.

Tot són problemes, perquè tot està relacionat, i quan una cosa falla, tot se'n ressent.

L'important, penso, és tenir consciència que viure és això: tenir problemes, i tenir problemes seriosos precisament.

I una vegada això queda clar i ben fixat, afrontar la vida; descabdellar la «troca», i cada vegada que ens trobem amb algun «embolic» petit o gran a resoldre'l, tranquil·la, confiada, fins i tot diria, alegrement.

Recordo aquella pel·lícula de «Zorba, el Grec», que si bé tenia alguna cosa negativa, jo n'hi vaig trobar de molt positives: estimar la vida, lligar-se la manta al cap i buscar-se problemes; acceptar amb optimisme els propis fracassos.

Si això se'ns deia en una pel·lícula sense cap sentit religiós... penso que nosaltres, els cristians, encara ho hem d'enfocar amb molt més optimisme. Que la nostra rebellia ha de ser positiva. Que hem d'acceptar amb confiança i alegria tots els temporals que el «vent» ens porti. Si no ho fem així, quin serà el nostre missatge al món actual? Males cares, tristesa, evasió?

Nosaltres tenim la paraula.

Esteve